

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 9 de juny de 2022. Comença la sessió a les 10 hores i 3 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 62. Segona i darrera reunió.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Molt bon dia, senyories.

Anem a continuar el nostre treball en esta sessió de ple ordinària número 62 de la present legislatura, per a continuar substancialment els punts de l'ordre del dia.

Senyories, informe les seues senyories que la mesa ha tramitrat un nou vot telemàtic de l'il·lustre diputat Manuel Pineda; per tant, en són cinc els vots telemàtics que s'exprimiran en la votació de hui que tindrà lloc, com ja saben vostés, després de la sessió de control, no abans de les onze i mitja, al voltant de les...

Senyories, es reanuda la sessió. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris

El senyor president de les Corts Valencianes:

Punt huité de l'ordre del dia: compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris. Coneixen el procediment contemplat en l'article 173 del nostre reglament.

I, sense més dilació, done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada María José Catalá, perquè faça la pregunta de control.

La senyora Catalá Verdet:

Molt bon dia, senyories.

President.

Membres del Consell.

Estem commemorant el 40 aniversari del nostre Estatut d'autonomia, un estatut que ens porta moltíssim d'orgull a tots els valencians, l'Estatut de la nostra terra, la Comunitat Valenciana, repetisc, la Comunitat Valenciana, que no el País Valencià.

Senyor Puig, trencar eixe consens, el consens històric d'esta terra, porta molt males conseqüències. Cregam si li dic que el seguidisme catalanista del seu govern, sens dubte, és insultant. Me van a permetre que li diga que no valia la pena,

no valia la pena, de veres, ix vosté perjudicat i ix la nostra terra perjudicada trencant eixe consens.

Le voy a decir, señor Puig, lo que considero que no es defender el Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana: no lo es emplear un lema de los independentistas catalanes para celebrarlo, no lo es; no lo es esa quedada de viejos románticos catalanistas con sus consignas de los años ochenta, eso no lo es; no es celebrar el Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana e ignorar las necesidades de los ciudadanos. ¿Ha visto usted la prensa económica de hoy, cómo está prevista la inflación, los setecientos mil valencianos en riesgo de pobreza severa?

Ustedes se dedican a freír a los valencianos en impuestos, y todo ¿para qué? ¿Para darle ocho millones de euros a entidades catalanistas o para gastarse 25 millones de euros de fondos de colegios en el edificio de Correos? ¡Que parecen ustedes nuevos ricos venidos arriba! (*Aplaudiments*) Venga comprar palacetes, venga comprar edificios, en lugar de destinarlo a lo que deben destinarlo. La izquierda canapé, esa que se olvida del «rescatem persones».

No es defender el Estatuto de autonomía rendirse a los portavoces que nos da Pedro Sánchez a la financiación. Señor Puig, ni una palabra de financiación en la fiesta *remember*, ni una palabra, ni usted apareció aquí el otro día, no es eso; sí es defender el Estatuto de autonomía tener un presidente fuerte, un presidente fuerte que es capaz de cesar a su vicepresidenta cuando siete magistrados y un fiscal dicen que hay indicios (*aplaudimientos*) de que ocultó el abuso a una menor. Claro, ¿cómo le voy a pedir yo que se plante ante Pedro Sánchez si es usted incapaz de plantarse ante su vicepresidenta, señor Puig?

Sí es Estatuto de autonomía defender la autonomía fiscal de la Comunidad Valenciana, mire, venga mañana usted a escuchar a Ayuso. ¿No se sienten ustedes interpelados? Los empresarios la llaman a ella para que explique su modelo de bajada de impuestos. ¿Usted no se siente interpelado, señor Puig? Venga usted mañana a escuchar a Ayuso. O le cuenta que ella hace *dumping fiscal* cuando baja los impuestos, cuando ustedes los suben para gastarse 8 millones de euros en entidades catalanistas y 25 en el edificio de Correos y en los palacetes. (*Aplaudiments*) Se lo cuentan y a ver qué pasa.

Y, mire, sí es defender el Estatuto de autonomía defender las señas de identidad de nuestra tierra. Aquí hoy hay músicos, músicos, profesores músicos de los conservatorios, de los institutos, de los centros educativos. Su *consellera* pretende eliminar la carga musical de la ESO y del Bachillerato.

Señor Puig, le voy a preguntar, la señora Rosa Pérez Garijo se la cuela con el Fem País; la señora *consellera* de educación se la cuela quitando la música de los colegios; usted no es capaz de cesar a su vicepresidenta y al señor Pedro Sánchez no es capaz de plantarle cara, le pregunto: ¿no se considera usted un presidente débil?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

I una vegada formulada la pregunta, la primera part de la pregunta, escoltarem la resposta del president del Consell.

Té la paraula el molt honorable president, Ximo Puig.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Molt bon dia a totes i a tots.

Molt bon dia, senyora Catalá.

Mire, estem en un any que és un any de celebració perquè, efectivament, fa quaranta anys els valencians, després de molt d'esforç, després de superar moltes..., fins i tot oposició política interna, hem tingut un estatut de autonomia finalment de primera, com per toca. L'haguérem pogut tindre abans i per la via del 151, però gràcies a la dreta, com sempre, no va ser possible. Però, en qualsevol cas, al final, hem tingut un estatut d'autonomia.

Sap quina és la pregunta? Haguera sigut possible eixe acord, eixe pacte amb un Partit Popular com el d'avui? Ja li dic jo: no haguera sigut possible. (Aplaudiments) No haguera sigut possible perquè vostés no tenen cap voluntat de construir, cap voluntat de construir, estan esperant simplement a vore si la loteria de Vox els dona la possibilitat de tornar a fer el que feien abans, però res més. Eixe és el seu projecte polític, no tenen un projecte polític alternatiu, tenen una alternativa destructiva, alternativa destructiva, no tenen res més.

I, mire, respecte als símbols, en un govern de majoria absoluta, la majoria absoluta més gran que ha tingut cap govern en esta comunitat, en eixe moment se va optar per una llei de símbols que unira als valencians, se va optar, i se va consensuar, i l'única cosa que se va fer en els altres vint anys és intentar denostar a una part de la societat. I això és el que cal superar. Totes i tots tenim mirades diferents sobre esta comunitat i són respectables; vostés no respecten la pluralitat i la diversitat de la Comunitat Valenciana.

Mire, nosaltres hem fet un exercici que s'ha començat i que continuarà durant este temps, per tal de posar en valor el que ha estat este autogovern. L'autogovern dels valencians ha sigut una història d'èxit, malgrat les ombres, que les n'hi ha i profunes, i vosté les sap millor que ningú, però ha estat una història d'èxit. N'hi ha moltes qüestions que sense l'autogovern no hagueren sigut possible, moltes, entre altres, la darrera: que Volkswagen s'instal·le a la Comunitat Valenciana. Sense autogovern no haguera estat possible.

I, per tant, és evident que l'autogovern ha estat un èxit i el que cal fer ara és superar els entrebancs que tenim permanent. La nostra agenda continua sent tan ferma com al principi, i poden repetir quaranta vegades la debilitat, no sé, la debilitat a mi me causa un poc de, no sé, de paradoxa, com a mínim, per no emprar un altre adjectiu, que vosté parle en eixos termes. No sé, realment, si nosaltres estem ací set anys seguits en pressupostos, si posa com a exemple una presidenta que ha estat incapaç durant dos o tres anys de tindre pressupostos. (Aplaudiments) ¡Viva la estabilidad! Eixe és el model, eixe és el model.

Corresponsabilitat fiscal, sí; dumping fiscal, no. I vostés estan intentant posar-se en aquella que està defensant un altre model, que, sens dubte, nosaltres no compartim, que és l'aniquilació de l'estat del benestar i baixar els impostos, sap a qui?, a qui baixa els impostos?, als que més cobren, a eixos sí que els baixa els impostos permanentment; però, per a la resta de la ciutadania no és així.

I, per tant, nosaltres tenim un model i un model que es pot comparar amb tots els aspectes i amb tots els indicadors socials i econòmics amb el que ha passat a la Comunitat de Madrid, amb tots i amb tots, excepte en aquells que estan directament vinculats a l'efecte capitalitat, en tots els altres guanyem.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Anem amb la formulació de la pregunta per part de la síndica del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, señor Puig, no me ha contestado usted a lo de la debilidad pero la he constatado. (Rialles) Claro, no ha sido usted capaz de contestarme absolutamente a nada. (Aplaudiments) ¡Oiga!, ¿se la ha colado la señora Rosa Pérez Garijo? ¡Va usted a arreglar el problema que ha puesto sobre la mesa su consellera de educación quitando la música, la carga lectiva en el Bachillerato y en la ESO? ¿Ustedes quieren pasar a la historia por quitar la música de los centros educativos? ¡Eso es lo que ustedes quieren? ¡Va usted a arreglarlo? ¡Va usted a cesar a su vicepresidenta cuando le imputen, lo va a hacer?

Y una pregunta muy clara: ¿se pueda avanzar en el autogobierno si usted no es capaz de reivindicarle a Pedro Sánchez la financiación que nos toca, si no es capaz de plantar cara cuando tenemos las inversiones del estado en ejecución por debajo de la media nacional? ¿Es que alguien le va a plantar cara, de ustedes, a Pedro Sánchez? (Aplaudiments) ¿Es que usted le va a plantar cara a su vicepresidenta? ¿Le va a plantar cara a la señora Garijo? ¿Le va a plantar cara a la consellera de educación? ¿Le va usted a plantar cara a alguien, señor Puig?

Mire, sí, yo me sentiría interpelada si la sociedad a la que yo represento invitara a la presidenta de la Comunidad de Madrid a contarle su modelo de política fiscal, estaría pensando: no lo estoy haciendo bien. Claro, Madrid se lleva nueve de cada siete euros de inversión extranjera, ha bajado el IRPF en 300 millones de euros, ha quitado los impuestos propios, ha apuntado la deflactación que le venimos diciendo durante muchos plenos todos los grupos parlamentarios y usted no quiere deflactar la tarifa del IRPF. ¡Claro!, está peleando en los tribunales frente a la ideologización en el ámbito educativo. Y ¿usted aquí qué hace? Cuéntemelo.

¿Celebrar el Estatut con la guitarreta y con todos estos? (Veus).

De verdad, señor Puig, mire, de verdad (*aplaudiments*), de verdad, no sé, yo, mire, vamos a ponernos, si usted nos dice...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor!

Un segon.

Senyories, demane silenci, demane silenci perquè l'oradora... Demane silenci!

La senyora Catalá Verdet:

Mire, de verdad, vamos a ponernos...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Finalitze, senyoria.

Senyories, l'oradora que està en l'ús de la paraula pot continuar formulant la pregunta?

Disculpe la interrupció.

La senyora Català Verdet:

Ustedes que defienden tanto a los de la guitarreta, suban ustedes y hablen con los profesores de música, a ver qué les dicen, alguno de ustedes, a ver si son capaces. (*Aplaudiments*)

En cualquier caso, señor Puig, vamos a ponernos propósitos –gracias por este tiempo extra que me deja, señor presidente de les Corts–, vamos a ponernos propósitos. Mire, usted ha hecho un decreto anticrisis que representa un impacto económico de 28 millones de euros sobre los 14.000 millones de euros de ingresos que usted tiene previsto recaudar este año, esto supone el 0,2% de los ingresos. Yo le planteo que haga un nuevo decreto anticrisis, lea usted hoy la prensa económica, ¡léala!, ¡léala!, tenemos un problema acuciante económico.

Si usted quiere defender el autogobierno en la Comunidad Valenciana, defienda la financiación, defienda las inversiones en esta tierra, déjese de entidades catalanistas y de catalanismo y de Fem País, haga Comunitat Valenciana, y vuelva a hacer un nuevo decreto que este que hizo no sirve. Defienda a los valencianos, pelee por ellos, bájenles los impuestos, mire, y sea humilde; si la Comunidad de Madrid lo está haciendo bien, si se está acaparando la inversión extranjera, y si nuestros empresarios llaman a la presidenta de la Comunidad de Madrid, usted debería tomar nota.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Escoltarem la resposta per part del president del Consell.

Té la paraula el molt honorable president, Ximo Puig, per a respondre a esta última intervenció.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyoria, cap govern de la Generalitat Valenciana ha fet més per la música valenciana que este, cap! (*Aplaudiments*) I estiga tranquil·la, estiga tranquil·la, estiga tranquil·la, garantirem en tot moment i en tot cas que no n'hi haja cap retrocés en esta qüestió.

El que li vull dir és que, realment, vostés del que no volen parlar és de la realitat de la Comunitat Valenciana. Clar que estem en una situació econòmica difícil!, una situació esdevinguda, fundamentalment, pel que ha significat una guerra. Haguérem tingut una pandèmia o no, haguérem tingut una guerra o no, sap quina és la inflació a Holanda o sap quina és la inflació en molts dels països centreeuropeus? Doncs, molt pareguda a la nostra, molt pareguda a la nostra; en alguns casos, inclús superior.

Per tant, és evident que hi ha un problema greu i, per això, igual com en la pandèmia, hi ha hagut una resposta econòmica d'este govern.

Mire, compare quina ha estat l'ajuda del govern de la Generalitat Valenciana amb el govern de Madrid en els plans Resistir i Resistir Plus. Compare-ho! I vorà exactament que ací hi ha hagut molta més ajuda, com els empresaris de Madrid també han criticat en el seu moment... (Veus)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Un segon, president, un segon, president.

El senyor president del Consell:

¿Han arruinado más?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyor Caballero... Senyor Caballero!, el cride a l'ordre. (Veus) El cride a l'ordre i deixe d'interrompre! (*Aplaudiments*)

Fins ara, fins ara la sessió de control s'ha dut correctament. No està vosté autoritzat a interrompre a ningun orador que està en l'ús de la paraula!

El cride a l'ordre, el cride a l'ordre per primera volta! No continue amb eixa actitud perquè el cridaré a l'ordre per

segona vegada. No faça que el cride a l'ordre per segona vegada!

Disculpe la interrupció, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Mire, a més, en eixe decret que vosté diu que no servix per a res, doncs és evident que és un decret en què, efectivament, el que se fa és intentar palliar en la mesura del possibles qüestions que tenen a vore amb els nostres preus públics.

Però, ara li dic més, estem pendent simplement que la Unió Europea ens ho permeta per tal de garantir 300 euros a cada autònom en la Comunitat Valenciana, per a ajudar-los en esta situació difícil, a tots aquells que han perdut per culpa de la inflació.

I, per una altra banda... -sobretot pels preus energètics- i, per una altra banda, també 50 milions més per al sector, el sector bàsicament ceràmic, però també els intensius en ús del gas, perquè és fonamental ajudar-los. I estem només en estos moments pends que en les properes setmanes la Unió Europea ens ho permeta.

Però, vostés, del que volen parlar no és d'això: això és la realitat de la Comunitat Valenciana. La realitat de la Comunitat Valenciana és que quan vosté estava en el govern teníem 1.600.000 afiliats a la seguretat social i ara tenim 2.038.000 afiliats. (Aplaudiments)

Vosté no vol parlar que la taxa de desocupació infantil... juvenil -perdó- quan vostés estaven governant era del 50,65% i ara és del 26,82. Massa, però la mitat de quan estaven vostés. D'això no volen parlar. Eixa és la nova imatge de la Comunitat Valenciana amb bona reputació. I li dic, el que ja és el summium és que parlen vostés d'inversió estrangera. Escolte, ací s'ha multiplicat per deu la inversió estrangera des que no estan vostés.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Té la paraula la il·lustre diputada.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor Puig, lo primero es que usted se ha equivocado de preposición. No es que ningún gobierno haya hecho más por la música; ningún gobierno ha hecho más contra la música, tengo claro. (Aplaudiments)

Soy consciente de que usted no está pasando por un buen momento, pero eso no justifica que mientras usted intenta solucionar sus problemas internos, la conselleria de educación,

con el desarrollo del nuevo currículum, esté poniendo patas arriba el sistema educativo con cada una de las materias.

Yo tengo un minuto y me quiero centrar en algo que es mucho más que una asignatura, la música, porque es una forma de vida para los valencianos. Y esa forma de vida usted se la quiere cargar. Elimina la obligatoriedad de impartirla en tercero y, por tanto, tampoco se dará en cuarto la posibilidad de estudiarla en muchísimos institutos en Bachillerato. Y esto va a suponer que miles de jóvenes valencianos no puedan cursarla. Y se le pregunta a la consellera por el tema y contesta: «No es preocupen, que el meu marit és músic.» Y el día siguiente manda el borrador del decreto a los centros, cargándose la música. Una auténtica fenómeno, que ante esta triste y preocupante situación le pregunto, presidente, ¿va a rectificar y devolverle a la música el lugar que le corresponde en el sistema educativo valenciano?

Presidente, no permita este atropello. No es una asignatura, es la esencia de los valencianos. Esto va de fer comunitat, no de desfer-la. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestaré l'honorable consellera d'Educació, Cultura i Esport.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Si mentir en seu parlamentària és motiu de dimissió, la seu síndica hauria de dimitir ara mateix. No s'elimina la branca de música ni de l'ESO ni del Batxillerat. Això és mentira.

Pel que fa a l'ESO, amb el nou reial decret de currículum, (remors) no és possible mantindre música en tercer de l'ESO, sense llevar hora d'altres assignatures artístiques.

Quina solució hem donat? (Veus)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories... Un segon, un segon, consellera.

Senyor Alfredo Castelló, vosté ha dit una paraula molt lletja i ha interromput la consellera que està contestant a la diputada Beatriz Gascó. No torne a interrompre. No torne a interrompre la sessió de control! (Se sent una veu que diu: «Es que de verdad...») De verdad, sí! De verdad, de verdad que s'ha interromput!

Disculpe la interrupció, consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Tots els centres hauran d'ofrir música en tercer d'ESO, obligatoriament. A més, creem dos hores a la setmana per a

desenvolupar projectes interdisciplinaris on la música podrà ser el fil conductor. Tot això sumat als múltiples projectes musicals que tenim, com Rapsodes, Com sona l'ESO o L'escola canta.

A més, el proper curs, tots els instituts podran ofertar música en qualsevol de les modalitats de Batxillerat. Hi haurà 32 modalitats del Batxillerat musical i escènic, de les quals 14 en centres on no hi havia cap Batxillerat artístic. I el curs que ve, els centres amb matrícula en música que vullguen impartir Batxillerat musical i escènic ho podran sol·licitar per a ampliar la xarxa.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

A qui li s'ha llevat el Batxillerat artístic? A ningú. Se n'han creat 18 nous on no n'hi havia cap, 14 de música i 4 d'arts plàstiques. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera. (Se sent una veu que diu: «¡Treinta segundos!»)

Senyories, sí, sempre he demanat que se respecte el temps.

Té la paraula la il·lustre diputada... Si no n'hi hagueren tantes interrupcions, segurament no haurien d'esgotar tant el temps. Té la paraula la il·lustre diputada Elena Bastidas. Un segon, quan vosté...

La senyora Bastidas Bono:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, tiene sentada al lado a una portavoz del Consell que falta descaradamente a la verdad, diciendo una cosa y la contraria sobre el encargo del tristemente famoso informe parajudicial. Una portavoz que cuestiona abiertamente la independencia de jueces y fiscales, afirmando que actúan en base a elucubraciones y motivaciones políticas. Casi nada.

Señoría, la voz de su gobierno ya está afónica de credibilidad por mucho que grite. La mayoría de los valencianos ya no le creen. Basta que salgan de su burbuja y hablen un poco con la gente. Fíjese, hasta las encuestas de opinión se lo dicen y desde diarios progresistas también se lo están escribiendo.

Ya sabemos que la señora Oltra no va a dimitir, porque dimitir requiere una humildad, una coherencia, una dignidad y una altura de ética pública que ya ha demostrado de sobra

que no la tiene. Como también sabemos que para cesarla haría falta un liderazgo, un coraje político y unos principios que usted ha sacrificado, ya hace mucho tiempo, por su debilidad y sumisión ante Compromís.

Por eso, yo le quiero preguntar, presidente, ¿merecemos los valencianos una portavoz del Consell que miente?

¿Y le parece un ejemplo de regeneración democrática que la voz de su gobierno esté bajo sospecha de delitos tan graves? (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell. Té la paraula la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, Mònica Oltra.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora diputada, vostés poden vindre ací en un dia de la marmota a revelar, cada volta que venen, que vostés no tenen un projecte per a esta comunitat; ni per a esta comunitat ni per a este país ni per a este regne, com li vullguen dir, que a mi me té igual. No tenen un projecte i seguixen entestats en seguir una línia que no va a ninguna part.

Vostés estan entestats en tirar per terra el treball dels professionals de l'administració pública, en insultar els funcionaris que fan el seu treball amb total independència. I això no els durà a vostés a ningun lloc, sinó únicament a ser el gosset falder de Vox que els durà a vostés per on ells voldran que vostés vagen. Vostés s'ho faran vore.

Però ací n'hi ha un govern que en totes, totes les àrees, ha millorat respecte al 2015, en totes. I en polítiques socials me la jugue amb qualsevol de vostés, al que vostés vullguen. I, en política d'infància, me la jugue tres voltes. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Compromís, la il·lustre diputada Papi Robles. (Remors) I escoltarem en silenci la pregunta de control.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Bé, bon dia a totes i a tots. Bon dia, president.